

Journalistiek en het Fonds Pascal Decroos

Ik ben dit Fonds Pascal Decroos voor de eerste maal tegengekomen tijdens de eerste conferentie toen in Utrecht van de Vereniging voor Onderzoeksjournalisten waar ik als spreker was uitgenodigd. Een teleurstellende ervaring mede daar ik al mijn reiskosten diende te betalen inclusief het hotel waarnaar men mij had verwezen en dat vrij duur was. Ik leerde er ook niets bij. Verloren tijd.

Journalistiek en het Fonds Pascal Decroos

Posted on 10 december 2015 by [willyvandamme](#)

Voorwoord:

Normaal plaats ik de reacties bij het betreffende artikel. Deze reactie en mijn antwoord hierop zijn echter zeer uitvoerig en gaan over de media en de doodzieke natuur ervan. Het is een van de hoofdthema's van deze blog en wordt daarom bij uitzondering hier als apart artikel geplaatst. Met eerst de reactie en dan mijn antwoord hierop.

De mail zelf was een antwoord op mijn stuk betreffende het interview met Charles Lewis in De Morgen. Men dient dat artikel dus ook te lezen en best ook de hierop eerder binnengekomen reacties samen met mijn antwoord. Het lijken mij alles bij elkaar basisteksten over journalistiek.

Willy Van Damme

Geachte heer Van Damme,

wat goed dat u het artikel in de Morgen hebt gelezen. Het interview vertrok van het boek <http://935lies.com> dat vorig jaar werd gepubliceerd. Het is een opsomming van feiten waarbij de Amerikaanse overheid (en meestal nog de president in hoogsteigen persoon) telkens opnieuw mensen voorliegt om dan onder voorwendsels ten strijde te trekken met massaal veel slachtoffers.

Het boek is gebaseerd op heel veel documenten en 10 jaar onderzoek. Hij wil vooral die "information gap" (de vertraging waarmee journalisten uiteindelijk het onderzoek voeren) aantonen. U bent het daarmee blijkbaar eens, maar snapt niet waarom deze – voor u reeds bewezen – cases werden aangekaart in dit interview.

Misschien moet u het boek eens lezen. Het zal u zeker boeien. Gedurfd is het zeker dat De Morgen dit interview wou publiceren (en dat schrijf ik zonder sarcasme), want inderdaad, je leest heel wat mediakritiek op en tussen de regels.

En nee, zijn passage heeft veel meer effect dan u denkt. Geïnspireerd door Lewis hebben we 16 jaar terug een fonds voor onderzoeksjournalistiek opgezet. We zetten vooral in op dit soort verhalen waar u naar verwijst. We financieren journalisten in Vlaanderen, in Europa en in de wereld als het moet. Zo geef ik u een dossier over Oekraïne, vandaag gepubliceerd: <http://www.theblacksea.eu/donbass/>

Veel leesplezier,

Ides Debruyne
Journalismfund.eu

Antwoord:

Bedankt voor Uw reactie en ook die link naar dat artikel over de situatie in de regio van Donbass in Oekraïne.

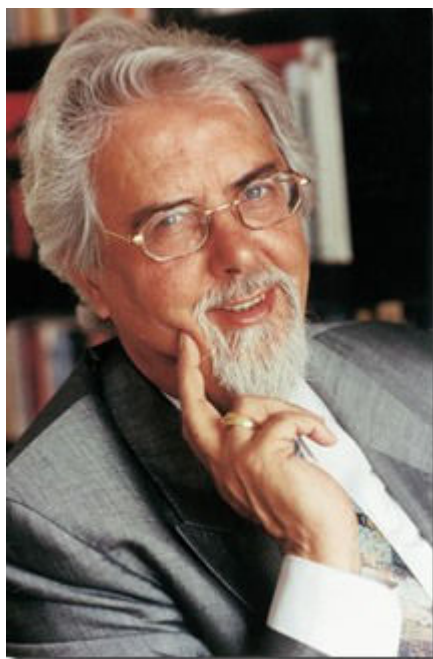
Secundair

Vooreerst wil ik duidelijk stellen dat ik helemaal niets heb tegen het interview als dusdanig. Alleen had het veel interessanter geweest om de huidige leugens komende van Washington DC te bespreken. Nu, zoals ik schreef, serveerde men de lezers oude vol schimmel zittende koek. Ik las niets nieuws hoor.

En wie een echte onderzoeksjournalist is hoeft geen tien jaar te wachten om de waarheid in bepaalde dossiers te achterhalen. Die is soms zoals nu in het geval van bijvoorbeeld Syrië met enkele kliks op het internet heel makkelijk te vinden. Kritische zin, werklust en gedrevenheid zijn alles wat nodig is. Geen geld.

Het is hier erg druk wegens het dossier van het Midden-Oosten en vooral Syrië dat ik volg. Ik poog dat op een professionele en dus correcte wijze te doen en dat vergt op dit ogenblik enorm veel werk. Veel tijd voor iets anders is er niet bij.

Omwille van U en de organisatie die U vertegenwoordigd ik heb ik echter de tijd genomen om dat groot artikel over Donbass grondig te lezen en te bestuderen. Mede omdat ik dit dossier van Oekraïne secundair – Syrië heeft wegens zijn enorm maatschappelijk belang hier absolute voorrang – ook volg.

Hugo De Ridder tekstschrjver voor Leo Tindemans en gelijktijdig bij De Standaard wetstraatjournalist. Moest bij het Fonds Pascal Decroos als lid van een jury oordelen over subsidiedossiers rond projecten voor onderzoeksjournalisten. Beeld U in dat iemand toen met een idee afkwam over een onderzoek naar de relatie tussen wetstraatjournalisten, De Standaard en de politiek.

Ik ben dit Fonds Pascal Decroos voor de eerste maal tegengekomen tijdens de eerste conferentie toen in Utrecht van de Vereniging voor Onderzoeksjournalisten waar ik als spreker was uitgenodigd. Een teleurstellende ervaring mede daar ik al mijn reiskosten diende te betalen inclus het hotel waarnaar men mij had verwezen en dat vrij duur was. Ik leerde er ook niets bij. Verloren tijd.

Ik had natuurlijk al van dat Fonds gehoord en was nieuwsgierig. Toen bleek dat men om een subsidie te krijgen men een dossier moest indienen waarna een jury dit ging beoordelen. Logisch natuurlijk.

Journalistieke ethiek

Tot mijn opperste verbazing bleek een van die juryleden echter Hugo De Ridder te zijn. De gewezen journalist van de Standaard die het presteerde om zowel tekstschrjver te zijn van gewezen premier Leo Tindemans als de man die als journalist die teksten in zijn krant dan ging bespreken. Voor hem natuurlijk erg handig.

Voor velen is Hugo De Ridder een groot journalist, voor mij is hij zowat alles wat een journalist niet mag zijn. Dit soort praktijken staan immers haaks op wat de basisethiek van de journalist moet zijn.

Maar geen zorg, in onze media staat hij steevast beschreven als een 'voornaam man' en voor het Fonds was hij groot genoeg om in die jury te zitten die dan moet oordelen over

*de kwaliteiten van een ingediend dossier voor onderzoeksjournalistiek.
Dit is lachen met het beroep en het verder de dieperik induwen.*

Ik heb toen gezworen met Uw Fonds nooit enig contact te hebben. Er zijn principes waar ik niet van afwijk. Ik zie nu tot mijn verbazing dat het sindsdien nog erger geworden is, veel erger zelfs.

Ik heb hier in het verleden het boek van Lisa De Bode 'De stille revolutie' besproken (Lannoo, 2011) dat met jullie financiële steun werd gemaakt. Het is in mijn opinie wat betreft het Midden-Oosten kandidaat voor het domste Nederlandstalig boek over de regio van de voorbije decennia.

Dit boek is bijna platte reclame voor Saoedi Arabië, in mijn visie een der meest gruwelijke, corrupte en oorlogszuchtigste landen ter wereld.

George Soros

En dan constateer ik nu dat het Fonds Pascal Decroos is opgegaan in Journalismfund.eu. Nou felicitaties, nu krijgen jullie steun van de grote jongens en dames, de mensen met de vele poen. Geen probleem, maar niets komt voor niets.

Nu zie ik dat een van jullie grote sponsors de Open Society Foundation is. En dan sloegen bij mij alle alarmen op rood. De Open Society is immers het voornaamste politieke werkinstrument van George Soros, vermoedelijk 's werelds grootste speculant. Hij heeft ook een crimineel verleden. De man liep in Frankrijk immers een correctionele straf op wegens handel met voorkennis in aandelen van de Franse bank Société Générale.

Hij is ook de man die via speculatie 1 miljard dollar verdiende aan het neerhalen van het Britse pond – In het Verenigd Koninkrijk voor altijd gekend als Black Friday of 16 september 1992 – waarmee hij wou verhinderen dat het pond sterling naderhand tot de euro zou toetreden.

Dat verhinderen was een wens van de VS. Het Britse pond zat tot Black Friday in de zogenaamde slang van Europese munten (European Exchange Rate Mechanism of ERM), de voorbode voor de Europese Monetaire Unie (EMU) en later de euro.

Het boek van Lisa De Bode 'De Stille revolutie' met daarin het befaamde citaat van Rudi Vranckx dat al Qaeda gestorven is op het Tahrirplein in Cairo. Te slecht voor de ramsj.

Bloedgeld

Het is ook die man die opnieuw volgens de media 1 miljard dollar verdiende door te speculeren tegen een aantal Aziatische munten. Wat de Aziatische crisis veroorzaakte en bijna leidde tot het uiteenvallen van Indonesië. Het veroorzaakte enorm veel sociaal leed.

De miserie welke die man er achterliet is dan ook enorm. Maar hij werd er wel schatrijk door. En dat geld geeft hij dan deels weg aan 'goede' doelen zoals Human Rights Watch, Global Witness, de International Crisis Group en nu dus ook aan jullie. Bloedgeld noem ik dat.

Hij is ook stevast de centrale figuur, zij het achter de schermen, bij een waslijst van zogenaamde kleurenrevoluties wereldwijd. Dit samen met de Amerikaanse regering via bijvoorbeeld de National Endowment for Democracy, een overheidsinstelling dat vroeger een onderdeel van de CIA was. In Oekraïne was hij zo tweemaal actief, in 2004 en 2014.

Zo steunt hij in Syrië een zogenaamde humanitaire organisatie De Witte Helmen, in wezen een afdeling van die salafistische bendes, specialisten in koppensnellen en plunderen. De Witte Helmen werken zoals foto's bewezen ook samen met ISIS, o.m. in

het vroegere Palestijnse vluchtelingenkamp Yarmoek bij Damascus waar ISIS een kleine cel heeft.

En hier kom ik dan bij dit artikel dat jullie mee financierden. Daar George Soros een van de duistere krachten was achter de fascistische staatsgreep in Kiev van 21 februari 2014 wekt de teneur van dit stuk mij geen enkele verbazing, integendeel.

Het past in een traditie van propaganda die men als journalistiek verkoopt, hier zelfs als (sic) onderzoeksjournalistiek.

Propaganda

Als men mij zou vragen om dit als journalistiek werk punten te geven dan zou ik weigeren daar O nog teveel is. Het is immers geen journalistiek werk maar een ton onvervalste propaganda. Walgelijk zelfs.

Journalistiek moet er een zijn van woord en wederwoord, toch als er beschuldigingen van een criminele of ethische aard geuit worden. Maar dat is hier blijkbaar niet nodig. Overboord die journalistieke ethiek.

En als personen die beschuldigingen uiten dan is het journalistiek essentieel dat men duiding geeft rond die persoon. Als bijvoorbeeld politicus A iets zegt over politicus B dan moet men die A plaatsen qua partij, strekking of ander eventueel motief dat zijn kritiek kan verklaren.

Ook dat blijkt hier helemaal niet nodig.

De mogelijks grootste speculant ter wereld George Soros verdiende enorme fortuinen aan het vernielen van de economieën van o.a. arme landen uit de derde wereld. Hij is ook altijd aanwezig wanneer de VS ergens een regering wil omverwerpen. In Frankrijk veroordeelde men hem ooit wegens aandelenhandel met voorkennis.

Wat ook opvalt is het veelvuldig gebruik van een klassieke truc bij dit soort propaganda en dat is het gebruik van anonieme bronnen voor het bekladden van het doelwit, hier dan de regeringen in de regio Donetsk en Loehansk.

Maar dat is logisch want achter Journalismfund schuilt dus George Soros, een der financiers van de fascistische staatsgreep in Oekraïne. Het ene volgt automatisch uit het andere. Er zit logica in.

Een paar voorbeelden om mijn betoog te staven. Zo laat men Sergiy Taruta en Pavlo Zhebrivsky aan het woord als zijnde ex-gouverneur en gouverneur van de Donetsk Oblast (provincie/regio).

De auteur verzwijgt echter dat dit benoemingen zijn van president Petro Poroshenko die dankzij die staatsgreep in Kiev aan de 'macht' kwam. Het zijn diens poppetjes. Dat is essentiële informatie die nodig is zodat de lezer hun beider verklaringen echt kan duiden. Het is dan dat hun uitspraken beter te begrijpen zijn. Zij krijgen uiteraard het woord maar men moet zeggen wie ze zijn. En het niet wegmoffelen zoals hier gebeurde.

Bovendien verzwijgt men dat Taruta een vermogen heeft van 2,7 miljard dollar – volgens Forbes – en dus gewoon een oligarch is die zich zeker niet verrijkte door steenkool te kappen, boeken of bier te verkopen, bureaucraat te spelen of maïs te zaaien. Iets voor een door Journalismfund te subsidiëren onderzoek?

Anders Aslund

En dan komt ook regelmatig een zekere Anders Aslund aan het woord als man van The Atlantic Council. Deze was samen met Jeffrey Sachs een der voornaamste adviseurs van de Russische president Boris Jeltsin.

Een hier besproken en in het Britse medische tijdschrift The Lancet in januari 2009 verschenen studie van drie Britse professoren en de getuigenis van Michael Tracy, een vroegere Europese topambtenaar, (1) toonden dat in die periode en kort ernaar als gevolg van hun adviezen minstens een miljoen Russen omkwamen van ontbering.

Een direct gevolg van het toen door het strot der Russen geduwde economisch beleid van het duo Aslund & Sachs. Men plunderde vanuit de VS, het Verenigd Koninkrijk en Israël op een ongehoorde wijze het land en liet het wat later failliet achter en de bevolking in complete armoede.

Anders Aslund is ook jarenlang de adviseur geweest van de Oekraïense regering op het vlak van het sociaaleconomisch beleid. Het resultaat is dat het gemiddeld inkomen van het Oekraïense bevolking na de implosie van de Sovjetunie en tot de staatsgreep van 2014 scherp daalde.

De in de VS werkende Zweed Anders Aslund adviseerde de Russische president Boris Jeltsin en ook Oekraïne. Hij liet in beide gevallen een enorme puinhoop achter, een verarmde bevolking en in zijn geval een ongetwijfeld goed gevulde bankrekening. Hij komt zonder duiding de naam waardig herhaaldelijk aan het woord in dit artikel hier. En, wat dacht je, een goed woord voor Rusland kon er niet af.

En na die staatsgreep van vorig jaar is het er alleen nog maar heel veel erger geworden. Maar deze wijsheid en vooral zijn betrokkenheid bij het Oekraïense beleid wordt de lezer onthouden. Naar mijn smaak heel bewust trouwens.

Geen wonder ook dat het door de VS in Kiev geïnstalleerde bewind als zandkorrels uit elkaar valt. De partij van premier Arseni Jatsenjoek durfde recent zelfs niet eens aan de lokale verkiezingen deelnemen. Volgens westerse media zouden opiniepeilingen uitwijzen dat nog maar ongeveer 1% der bevolking achter hem staat. Het moet een wereldrecord zijn.

Anonieme bronnen

En dan zijn er de ganse serie anonieme bronnen die zware eventueel lasterlijke aantijgingen doen. Zo stelt men in het stuk:

- ‘According to Ukrainian officials’. Welke?*
- ‘The Kremlin has also allegedly forbidden their takeover’. Allegedly? Hoe? Door wie? Wanneer?*
- ‘One business analyst tells us’. Hoe, wie?*
- ‘One Donetsk business analyst tells us’. Hoe, wie?*
- ‘One research shows’. Welke research?*
- ‘Some leaders we spoke to’. Welke? Waar en hoe?*

En dan, als uitsmijter, citeert men ook Vitaliy Sisov van de krant (?) Novosti Donbassa. Grappig. Dat was diezelfde krant die op 17 april 2014 het bericht lanceerde dat alle joden in de rebellenregio zich als jood moesten laten registreren.

De brand van het vakbondsgebouw van 2 mei 2014 aangestoken door fascistische door de VS en EU gesteunde knokploegen. Wat resulteerde in 39 doden. Een massaslachting waarvoor niemand zich tot heden voor de rechtbank moest verantwoorden. Geen woord hierover ook in dit artikel. Wat dacht je, de financier van deze bendes en hun revolte is ook de geldschietster van Journalismfund.

Wat men snel ontmaskerde als een grove leugen. Een leugen die vermoedelijk voortvloeide uit de toen aanzwellende kritiek in de alternatieve en Russische media over die fascistische staatsgreep van de knokploegen van Svoboda en Pravy Sektor waar jodenhaat sinds die staatsgreep extreme vormen heeft aangenomen.

Mijn vermoeden is dat die fascistische groepen of de VS de aandacht van die in Kiev en westelijk Oekraïne welig tierende jodenhaat wilden afleiden en daarom nog maar eens met wat extra modder gooiden naar die rebellen.

En dat doet ook dit door jullie gefinancierde stuk. Het is drek, niet meer, niet minder. Uiteraard is er daar in de Donbass criminaliteit en dient men dit te beschrijven en eventueel aan te klagen. Daarvoor is er journalistiek. Echte journalistiek dan.

Achtergrond

Maar men mag dan niet de achtergrond vergeten van die rebellie. Zonder die door de VS en de EU gesteunde fascistische staatsgreep had er van een rebellie in Oost-Oekraïne immers nooit sprake geweest.

Hoef ik U te herinneren aan wat er op 2 mei 2014 gebeurde in Odessa toen een fascistische knokploeg vreedzame betogers het lokale vakbondsgebouw injoeg waarna deze bende dat gebouw dan in brand stak met 39 doden tot gevolg. Niemand werd hiervoor ooit voor de rechtbank gesleept.

Mag ik er U ook op attent maken dat voor die groepen die nu in Kiev aan de macht zijn fascistische leider Stepan Bandera, zijn knokploeg OUN-B en zijn SS Divisie Galicia nu

nationale helden zijn. En wie in Oekraïne tegenwoordig op die groepen durft kritiek te geven riskeert zelfs een stevige celstraf.

Dit terwijl die groepen onnoemelijke misdaden begingen tegen de eigen bevolking. Vandaar trouwens die opstand in het oosten van Oekraïne. Sommige van die opstandelingen en hun kinderen hebben de gruwel van deze OUN-B en de SS Divisie Galicia namelijk tijdens de tweede wereldoorlog aan den lijve ondervonden.

Svoboda, volgens onze media de strijders voor de vrijheid, mensenrechten, vrede en democratie. Ook de vrienden van George Soros en Anders Aslund. Joden- en Russenhaters in het extreme en auteurs van de staatsgreep van 21 februari 2014. Geen woord hierover in dit door Journalismfund gesubsidieerd artikel.

Mag ik er U ook attent op maken dat deze politici het Russisch als officiële taal verboden zowel in 2004 bij de zogenaamde Oranje Revolutie als vorig jaar. Men trok onder westerse druk dit vorig jaar wel snel terug in. Zelfs films met Gerard Depardieu zijn tegenwoordig al verboden. Geen Asterix dus meer.

Maar dit soort feiten die een perfecte verklaring geven voor die rebellie lezen we hier natuurlijk niet. Woord en wederwoord? Vergeet het! Daarom dat dit voor mij geen journalistiek werk is maar onversneden propaganda. Proficiat dus.

Maar misschien kunnen jullie vanuit Journalismfund eens een degelijk onderzoek subsidiëren naar de handel en wandel van George Soros, de praktijken van Anders Aslund, naar die fascistische groepen in Oekraïne en de onwezenlijke grote corruptie in Kiev? Of, waarom niet, de rol van de VS hier want daar lezen we in dit verhaal niets over. Verboden terrein?

*Maar wiens brood men eet, diens woord men spreekt. Ik zie het dus niet gebeuren.
Willy Van Damme*

1) De bevrijding van Rusland of het feest der doden, 26 april 2010. Meer info over die studie is daar te vinden.

Onderzoeksjournalisten en Charles Lewis

Toch mooi zo'n interview met 'onderzoeksjournalist' Charles Lewis (Het Witte Huis is een leugenpaleis, DM 7 december) over zijn nieuwe boek over hoe de Amerikaanse regering steeds maar tegen de bevolking zit te liegen. "We worden ons hele leven lang systematisch belogen", stelt hij, en het is "De laatste halve eeuw ... zwaar verslechterd".

Maar dat kan maar gebeuren doordat de media continu op grootse wijze faalt in haar taak van berichtengever. De leugens van de toenmalige regeringen over Vietnam en Irak werden ten tijde van deze oorlogen immers al veelvuldig doorprikt door bepaalde schrijvers maar hun werk geraakte nooit in de massamedia.

Het is dan ook geen toeval dat men in het gesprek van vandaag zedig zwijgt over de huidige conflicten van de VS met Rusland en China en de problemen rond Oekraïne, Syrië, Libië en Jemen. De kranten moeten immers de leugens van de Amerikaanse regering voorlopig nog kunnen blijven verspreiden.

Pas binnen 20 of 40 jaar zullen we dan in De Morgen of een andere krant kunnen lezen dat er inderdaad een fascistische staatsgreep is geweest in Kiev en dat er in Syrië nooit een zogenaamde gematigde rebellengroep was die tegen de Syrische regering vocht maar alleen salafistische koppensnellers.

Intussen blijven De Morgen en anderen over die brandhaarden maar grossieren in de grootste nonsens en leugens mogelijk.

De Vereniging voor Onderzoeksjournalisten nodigde de man naar hun jaarlijks congres uit om er te komen spreken. Beter ware het dat de leden van die vereniging eens de leugens in hun kranten rond o.m. Oekraïne en Syrië ontmaskerden. Maar dat... is een ander paar mouwen. Iets voor binnen enkele decennia vermoedelijk. Onderzoeksjournalisten zei U?

Willy Van Damme

NASCHRIFT:

Vorig jaar nodigde deze Vereniging van Onderzoeksjournalisten Seymour Hersh uit. Deze beschreef reeds in maart 2007 in het in The New Yorker verschenen magistraal stuk 'The Redirection' hoe de VS van plan was om de Syrische regering omver te werpen door gebruik te maken van de lokale afdeling van de Moslimbroederschap.

Er is mij geen enkele Vlaamse of Nederlandse journalist bekend die na dit congres dat verhaal van Hersh oppikte en aantoonde dat die massaslachting in Syrië toen al in 2007 werd voorbereid. Men gaat naar zo'n congres, ontmoet wat collega's, praat wat over koetjes en kalfjes, klapt in de handen na de uiteenzetting van de gastspreker en gaat daarna huiswaarts stoefen dat men hem ontmoet heeft. Dat is het resultaat. Het enige